

Goedele

32

SCHOKKEND!

Zij verliet haar man
voor haar verkrachter

HET EINDE VAN DE WERELD?

Tsunami's! Orkanen!
Dode lama's!

OEPS!

PRILLE LIEFDE?

Brigitta Callens en
Herman Brusselmans
Hun verdriet bracht
hen samen

ECHT WALGELIJK!

De spilzucht van Goedele
Geld, iPhones & lingerie
in haar vuilzak!

Schandelijk!

De vuile trucs van de rioolpers

Roken baat uw gezondheid

Start to smoke

Stop uw poging tot stoppen: de sigaret is geen stinkstok maar ‘een krachtige toverstaf’! Althans, dat beweert het boek *Holy Smoke* van Christianne Vink en Clemens Vogt. De redactie van Goedele – goeddeels bestaande uit pafferige types – nam het graag voor waar aan. **Bie Van Laer**

Je moet er wat voor overhebben om anno 2011 nog een roker te zijn. De neerbuigende blikken van niet-rokers, stoeproken in weer en wind, maandelijks een dagloon afdragen aan de krantenwinkel op de hoek, de godganse dag uit je bek stinken, en bovendien verplicht worden om naar vieze prentjes van rokerslongen te kijken. *To add insult to injury* zijn er per stad slechts een handvol cafés waar je nog vrijelijk nicotine mag verteren. Doe de deur open van zo’n bruine enclave, vind op de tast de weg naar de bar, en bestel bij elke pint oogdruppels. Want die heb je nodig tijdens je metamorfose tot gerookt hammetje. En toch: Christianne Vink en Clemens Vogt vinden rokers totaal geen willoze slappelingen, maar levensgenieters die paffen tot een smakelijk ritueel maken.

Roken maakt creatief

Niet-rokers die neusophalend door onze rookwalmen lopen zijn al te vaak jaloers, beweren de auteurs. Op onze geestelijke vrijheid, ons hedonisme en ons air van onsterfelijkheid. Een vergelijking met de anti-rook-etablisementen levert interessante inzichten op. Deze deftige bars zien er zelden levendig uit, er hangt een meute mannen met vichyruitenhemden aan de bar, er wordt over boekhoudkundige kwesties en *Idool 2011* gepraat en lachwekkend veel thee gedronken. In onze

oorden van verderf hangen creatieve sujetten aan de toog, leer je elke avond nieuw gerookt vlees kennen, en er wordt geredetwist en geroddeld tot in de vroege uurtjes. Muzikanten, schrijvers en acteurs vervoegen er de rangen van dromers, dronkelappen, fietsende meisjes en gladde marketingboys die maar al te goed beseffen wat de place to be is. Volgens de auteurs van *Holy Smoke* is dat niet zo vreemd. Roken is volgens hen een prima manier om in een ‘andere staat van bewustzijn’ te komen. Lees: creativiteit! Dat zou te maken hebben met het feit dat rokers op een andere manier ademen en met het feit dat je je verstand letterlijk laat pauzeren tijdens een rookstop. “Deze cognitieve staat geeft ruimte aan nieuwe ideeën”. Waarna Vink en Vogt verwijzen naar de kettingrokende filosoof Jean-Paul Sartre.

Roken brengt je tot God

De Grote Moralisten die graag met het vingertje wijzen, moeten dat in het geval van roken doen richting Native Americans. Het is namelijk allemaal de schuld van de indianen. Voor hen was tabak oorspronkelijk hét middel om met de goden te communiceren. Iedereen kent de vredespijp, de rituele functie van tabak. Roken heeft een zingevende functie, en geeft een gevoel van veiligheid. Rokers delen hun werkdag ➔

Rokerstypes

Het avontuurlijke type speelt graag met vuur en wordt omringd door een rookwolk.

Het genotstype gaat puur voor de smaak en het orale genoegen. Hij is dan ook merkvast.

Het communicatietype is de zenuwpees die het roken gebruikt om zijn gedachten te ordenen en contact te maken met anderen.

Het naïeve type rookt om nostalgische redenen, en dan vooral de lichtere varianten.

Het demonstratieve type gebruikt de sigaar als statussymbool en gaat resoluut voor de kingsize.

De luxeroker rookt alleen excentrieke merken zoals Cartier of Montecristo Platinum. Denk Humphrey Bogart of Marlene Dietrich.

op in rookpauzes, ze kopen op die manier tijd. Mini-vakanties, zeg maar. Voor jongeren is roken dan weer een rite de passage. "Kijk eens, we zijn nu volwassen." Ritueel een sigaret opsteken met mederokers creëert bovendien een gevoel van saamenhorigheid en smeet sociale verbanden. Iemand een vuurtje?

Roken is vrijheid

Het gezondheidsargument tegen roken is natuurlijk valabel, maar ook nogal flauw, aangezien er hopen ongezonde zaken zijn waarover men véél minder moeilijk doet. Niemand die het in zijn hoofd haalt om op elke auto een slogan aan te brengen die wijst op de dodelijke gevaren van snelheid. Onze obsessie rond gezondheid neemt de laatste decennia trouwens ongezonde proporties aan. En dat terwijl schrijver G.K. Chesterton al wist: "Het probleem met proberen lichamelijk gezond te blijven is dat dat zo moeilijk is zonder de psychologische gezondheid te schaden." Nieuwsflash: ook zonder sigaretten hebben we niet het eeuwige leven. En juist omdat ze gevaarlijk zijn, zijn sigaretten subliem: het is de combinatie van genot met een vleugje sterfelijkheid. Roken is dan ook de ultieme uiting van vrijheid. Rokers beslissen zelf over hun leven. Ze oefenen zelfs invloed uit op hun dood.

Holy Smoke,
Christianne Vink en Clemens Vogt,
Compaa Uitgevers, €14,90

U rookt toch ook?

- In de 16de eeuw werd tabak gebruikt als medicijn. Niet alleen tegen verkoudheden en malaria, maar zelfs **tegen de pest en syfilis**. Wellicht niet de meest doeltreffende remedie, maar zo legden de zieken tenminste met een blij gemoed het loodje.
- Toen Europa in de 17de eeuw doorhad hoe moeilijk – of zelfs onmogelijk – het was om tabak te verbieden, maakten ze van de nicotinenood een deugd. Er kwam een staatsmonopolie zodat roken een bron van inkomsten werd, onder de vorm van belastingen en accijnzen. Met ingang van 1 maart 2011 werd het accijnstarief op sigaretten verhoogd met circa 22 cent per pakje sigaretten (exclusief btw) van de meest gevraagde prijsklasse van 19 stuks. **76,20% van de prijs van één pakje sigaretten gaat naar de staat** in de vorm van accijnzen en btw.
- Een onderzoeksproject van Philip Morris in 1991 wees uit dat adolescenten zich volwassen voelen wanneer ze roken. De tabaksgigant maakte hier slim gebruik van door in hun promotie te benadrukken dat roken alleen voor volwassenen is, ervoor te zorgen dat minderjarigen moeilijker aan sigaretten konden komen, en te benadrukken dat roken non-conformistisch en gevaarlijk is. Enkele jaren later startte Philip Morris met een preventiecampagne die gericht was op jongeren. Want: **hoe harder je roept dat roken slecht is, hoe meer jongeren het willen proberen.**